

Amsterdam, 18 mei 2009

Geachte heer Aar Noordam,

In deze woelige tijd, waarin D66 virtueel weer eens aardig aan het zetelen is, reageer ik, als oud-D66'er, graag op uw sonnet op Hafmo. Een aardig gedicht, meneer. Ik bespeur bij u naast bewondering, ook berusting en teleurstelling. Welnu, bij dit laatste sluit ik mij volledig aan.

Wie Van Mierlo zegt, zegt D66, zegt Ontploffing van het Politieke Bestel, zegt Staatsrechtelijke Vernieuwing, zegt Paars, zegt Kroonjuwelen. Je kan zo veel zeggen.

Wie Paars I zegt, zegt Srebrenica, zegt Betuwelijn, zegt euthanasie, zegt NS zelfstandig, zegt Paars II. Ik zal maar niets meer zeggen.

De goede man heeft velen geboeid en daar is het bij gebleven. De grootste fout was natuurlijk dat hij zonodig Minister van Buitenlandse Zaken moest worden bij Paars I.

Hij had op Binnenlandse Zaken moeten zitten! Dan had hij al die grappige ideetjes van de partij misschien wel gerealiseerd. Hij had 24 zetels! Vierentwintig! Ze hadden hem nodig! **Kansen**, kansen, kansen.

Wat is blijven hangen van al die plannetjes? Een paar groteske burgemeestersverkiezingen, een treurigmakend referendum, waarop ons slimme volk tegen Europa stemde en een twijfelachtig dualisme.

De mens Hans acht ik hoog. De democraat eveneens. Ook als voorzitter van de Groot Dictee-jury voldeed hij ruimschoots. Een 6,6. Zijn analytische beschouwingen en oogwallen trillen nog na. Die gave van het woord...die stem!! Een politicus wordt beoordeeld op zijn politieke resultaten. Daarover kan ik u niets vertellen. Er is niets.

Hoogachtend,

W. van Wieringen Jzn